

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213259
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7511213259.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu X. V. Č. C., L..C..I.. so sídlom v T., W. Č.. XXX, Č. C., proti žalovanému Y. Y., bytom v L. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka A. W. I. I. L. Q. so sídlom v T., U. Č.. XX, o zaplatenie 50,52 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 24.9.2012 č.k. 17C 33/2012-41 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10,72 eura s 9% úrokom od 12.12.2009 do zaplatenia, a v prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a vyslovil, že náhrada trov konania sa žiadnemu z účastníkov nepriznáva.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o peňažnom nároku žalobcu v sume 50,52 eura titulom poskytnutého spotrebného úveru.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že právny predchodca žalobcu dňa 2.11.2000 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebnom úvere na základe ktorej mu poskytol úver v sume 365,13 eura a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v mesačných splátkach po 25,23 eura. Ďalej vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 9.12.2009 odstúpil od zmluvy o úvere z dôvodu nedodržania splátkového kalendára žalovaným.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že návrh žalobcu je čiastočne dôvodný. Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, od ktorej však právny predchodca žalobcu odstúpil. Súd vychádzajúc z ust. § 506 Obchodného zákonníka bol toho názoru, že pri úverových vzťahoch i s možnosťou odstúpenia veriteľa zmluvy počíta priamo zákon, je povinnosťou vrátiť celý nesplatený úver aj s úrokom z úveru, ktorý tvorí súčasť pohľadávky. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal dlžoby na istinu v sume 9,03 eura a na úroku z tejto sumy 1,69 eura čo podľa názoru súdu korešponduje s ust. § 506 Obchodného zákonníka. Nárok žalobcu na uplatnenú zmluvnú pokutu však súd prvého stupňa zamietol, keďže bol toho názoru, že medzi účastníkmi neexistovala písomná zmluva o zmluvnej pokute, preto žalobca sa jej nemôže s úspechom domáhať pre nedodržania zákonom predpísanej formy (§ 40 Obch. zákonníka). Nárok žalobcu ohľadom zmluvnej pokuty pre neplatosť teda zamietol. Keďže žalobca bol v spore prevážne neúspešný, a taktiež argumenty uvádzané vedľajším účastníkom boli nesprávne, a nevedli k zamietnutiu žaloby, preto súd náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní uviedol že súd neakceptoval jeho argumentáciu, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká a medzi účastníkmi nastupuje právny režim bezdôvodného obohatenia. Účastníci zrušenej zmluvy si majú vrátiť len to, čo podľa takto zrušenej zmluvy dostali. Súd aplikoval na tento úverový vzťah normy Obchodného zákonníka napriek skutočnosti a jeho konštatovaniu, že tento právny vzťah podlieha režimu spotrebiteľských vzťahov. Medzi účastníkmi nie je sporné, že žalobcom uplatňované právo je právom zo spotrebiteľskej zmluvy. V takomto prípade bolo nevyhnutné na predmetnú vec aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva transponované do právneho poriadku s cieľom harmonizovať slovenské zmluvné právo so zásadami komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 54 ods. 1 Obč. zákonníka v spojení s § 262 ods. 1 Obch. zákonníka. Podľa jeho názoru zmluvná podmienka koncipovaná v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy spotrebiteľa nezaväzuje, pokiaľ je formulovaná nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o tzv. jednostrannú kongentnosť ustanovenia Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany spotrebiteľa pri predformulovaných štandardných zmluvách. S ohľadom názoru nie je možné akceptovať argumentáciu žalobcu o aplikácii noriem Obchodného zákonníka ani vo vzťahu k dôsledkom odstúpenia od zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na dôvody Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 113/2010. Má teda za to, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Ďalej trval na tom, že žalovaný vrátil žalobcovi celú poskytnutú sumu, dokonca na strane žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 119,80 eura, preto došlo k zániku dlhu s plnením. Žaloba je teda nedôvodná v celom rozsahu aj z tohto dôvodu sa obmedzil len vecné argumenty konštatovanie nedôvodnosti žaloby.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Na základe podaného odvolania sa odvolací súd zaoberal či sú splnené podmienky na konanie pred odvolacím súdom a dospel k záveru, že tieto nie sú splnené.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahov medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 201 veta druhá, nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolností výnimočne odôvodňujú postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitia práva na úkor iných v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka, nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Rovnaký následok vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodiť aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou vigilantibus iura scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zasadne

prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takom prípade sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10,72 eura a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal .

Proti rozsudku vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania žalovaný odvolanie nepodal, avšak odvolanie podal iba vedľajší účastník vystupujúci na jeho strane. Odvolací súd preto vyzval žalovaného listom doručeným mu dňa 21.5.2014, aby v lehote 7 dní oznámil, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane. Žalovaný na výzvu odvolacieho súdu nereagoval.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V prejednávanej veci z uvedeného vyplýva, že žalovaný odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa nepodal a nevyslovil ani svoj súhlas s odvolaním podaným vedľajším účastníkom treba treba mať za to, že žalovaný nesúhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane a vzhľadom na to, že medzi žalobcom a vedľajším účastníkom neexistuje žiadny spôsob vyrovnania vzťahu, ktorý by vyplýval z právneho predpisu, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podané vedľajším účastníkom bolo podané tým, kto na podanie odvolania nie je oprávnený.

Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolanie vedľajšieho účastníka ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva analogicky z ust. § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania ak bolo konanie zastavené.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.